

Đi Thăm La Mã và Đấu Trường.

Ngọc Hạnh

Sáng sớm, sau khi ăn điểm tâm chúng tôi đi xe bus thăm viếng La Mã, khởi hành từ Venice. Dọc theo hai bên đường đồng cỏ xanh mướt, hoa đào hồng và trắng đầy dãy trông thật đẹp. Gió thổi nhẹ, cảnh hồng đông đưa lay động trông thật quyến rũ và dễ thương giống các cảnh đẹp trong phim ảnh Nhật bản.

Trên đường đi Rome, du khách được thăm viếng **nhà thờ cổ Assisi**. Xe chạy dần lên núi cao. Từ triền núi nhìn xa xa, thấy khi là cánh đồng cỏ bạt ngàn nhìn mướt mắt, khi rừng thông bát ngát bao la trông thật thanh bình yên tĩnh thoải mái. Tuy vùng núi đồi nhưng gần nhà thờ hai bên đường đi vẫn có nhà dân chúng.

Xe dừng lại bãi đậu trước nhà thờ cổ chung với một số xe buýt khác. Nhà thờ rộng lớn vách toàn bằng đá, thẳng tắp vững chắc có thể hơn trăm tuổi. Gió mưa, tuyết lạnh như chẳng ảnh hưởng gì đến kiến trúc bền bỉ ngày xưa. Trước cảnh bao la núi đồi hùng vĩ, con người cảm thấy mình thật nhỏ bé nhỏ và quá mong manh. Phần lớn du khách vào thăm viếng, chụp ảnh nhà thờ, chỉ một số ít đến các tiệm bán quà lưu niệm chọn lựa mặc cả những cái khăn lụa, những món hàng thủ công bé xinh xắn gọn đẹp dễ thương. Nhiều tiệm buôn, các cửa hàng bán thức giải khát, cà phê, thức ăn, quà lưu niệm, quần áo, bán bưu thiếp nối tiếp san sát nhau. Các quầy hàng ở bãi đậu xe cũng rất đông du khách. Họ bán các món hàng thủ công bằng da hay bằng bạc, các thắt lưng hay các ví da có chạm chữ "Assisi", những tượng Chúa bằng kim khí, bằng nhựa v... v... Chúng tôi dùng cơm trưa ở Assisi, món ăn Ý giản dị và ngon, có lẽ một phần vì chúng tôi đang đói. Nhà hàng nhỏ nhưng sạch sẽ, bày biện vui mắt. Hai cô sinh viên Ấn Độ xinh xắn, mũi cao, mi dài và cong, ăn trưa bằng trái cây mang theo từ khách sạn.

Rome

Xế chiều chúng tôi đến La Mã. Sau khi cất hành lý khách sạn Pineta Palace, tắm rửa mát mẻ hướng dẫn viên đưa du khách đi một vòng thành phố. Rome có 4 triệu dân, nhiều lâu đài dinh thự cổ kính, có nền văn minh trước Thiên chúa từ 300 đến 400 năm. Trước khi đi hướng dẫn viên nhắc nhở chúng tôi nên đi chung với nhau thành một nhóm, nếu băng qua đường nhớ đi trong lối đi dành cho người đi bộ. Chắc nhất là đi cùng với các vị nữ tu là không sợ bị kẻ cắp hay người móc túi. Mua hàng hóa bao giờ cũng lấy hóa đơn, dù một miếng pizza hay cái bánh ngọt để tránh nạn bị vu oan là kẻ cắp...

Rome có nhiều bồn nước tạc hình người hay thú to như người thật bằng đá trắng, chạm khắc tinh vi. Những bắp thịt săn chắc cuộn cuộn nơi tứ

chi, thân thể, những cái nhìn sinh động nơi các bức tượng thể hiện nghệ thuật tạc tượng phong phú thời xưa. Các vòi nước từ các tượng đá phun nước trắng xóa liên tục ra hồ trông rất đẹp. Chung quanh các hồ nước đông đầy du khách. Họ quan sát, chiêm ngưỡng cảnh đẹp và công trình điêu khắc tuyệt mỹ của các nghệ nhân cách đây hàng trăm năm. Bồn nước đẹp và nổi tiếng nhất là **Trevi Fountain**, nơi du khách thường ném tiền xuống hồ nước và cầu xin 3 điều ước. (quay lưng ra hồ nước, dùng tay mặt ném tiền qua vai trái...) Người ta phỏng đoán khoảng 3.000 euros được ném xuống hồ mỗi ngày. Bác tài lái xe chậm chậm qua các công thự đồ sộ, các kiến trúc tráng lệ xây cất từ nhiều thế kỷ trước hay hiện đại trong khi bà hướng dẫn vui vẻ thuyết minh không ngừng nghỉ..

Đấu Trường:

Hôm sau chúng tôi đi thăm đấu trường, giá vé 3 mỹ kim /người. Đấu trường, kiến trúc vĩ đại xây từ thời cổ La Mã, khánh thành năm 80 sau công nguyên, có thể chứa 55.000 người, rộng 6 mẫu, chiều cao 48 mét (bằng chiều cao của cao ôc 15 tầng), tốn khoảng 100. 000 mét khối vuông đá vôi xây tường, có 80 lối ra vào để khán giả không mất thì giờ chen chúc chờ đợi.

Đấu trường hình tròn, có 3 tầng không kể tầng trệt, mỗi tầng có vô số chỗ ngồi, chia ra làm nhiều khu vực. Nơi dành cho vua chúa, hoàng gia, giáo sĩ, nơi dành cho các quan, quý tộc, hiệp sĩ. Tầng chót là chỗ ngồi cho người nghèo, thường dân, phụ nữ. Khán đài rộng rãi bao quanh sân giác đấu. Sân nay rộng mênh mông, nơi trình diễn các màn đấu vật, các cuộc so tài khùng khiếp, chết người ngày xưa, được sử dụng liên tục gần 5 thế kỷ, các cuộc so tài giữa người và người, người và thú như sư tử, hổ đói... các cuộc tranh tài giữa những kỵ mã, dũng sĩ... Nạn nhân thường là những tù binh, nô lệ, tội nhân... Các loại thú dữ được tập luyện để tranh tài hơn kém và bên thua bao giờ cũng bị thương nặng hay chết trong cuộc so tài thử sức với nhau. Các loại dã thú được nhập cảng từ Phi Châu như hổ, báo, hươu cao cổ, đà điểu, cá sấu, voi. Trước khi ra đấu trường chúng bị nhốt trong các chuồng rộng bên dưới khán đài. Năm 167 có cuộc đấu kéo dài 123 ngày, có 9.000 giác đấu và 10000 dã thú bị giết (trang 80, sách Rome, tác giả Duncan Garwood, nhà xuất bản Lonely Planet)

Đấu trường bị hư hại nặng với trận động đất năm 447. Sau đó hòa hoạn làm hư hỏng các phần xây cất bằng gỗ tốt. Gạch đá nơi các bức tường ở đấu trường rơi rớt do động đất gây ra được người xưa mang về xây dinh thự, nhà thương, nhà ở, v... v... Thời gian sau này sân giác đấu có khi làm nơi tạm trú cho người nghèo, nơi trình diễn văn nghệ, hay bán quà lưu niệm hoặc làm chỗ cho các thánh lễ lớn do nhà thờ công giáo tổ chức.

Ngày nay Đấu Trường (**Colosseum**) như giai nhân nhan sắc phai tàn chỉ còn dấu vết tráng lệ ngày xưa cũ. Tường thành, khán đài chỉ còn phần nào trong chu vi rộng lớn, nhưng cũng loang lổ, không nguyên vẹn. Tuy thế đấu trường đã và đang thu hút hàng triệu du khách viếng thăm mỗi năm. Dân chúng cũng thường đến xem nghệ sĩ trình diễn văn nghệ phía bên ngoài sát tường đấu Trường.

Khi chúng tôi đến cổng có hai người mặc y phục binh sĩ thời cổ La Mã, đứng theo tư theo tư thể nghiêm. Du khách muốn chụp hình làm kỷ niệm trả 4 mỹ kim mỗi người. Nhìn 2 binh sĩ La mã trang phục cổ xưa tôi liên tưởng đến thời hoàng kim của các vua quan La Mã, và các cuộc tranh tài đẫm máu giữa những người giác đấu hay dũng sĩ để vua quan và thần dân giải trí, mua vui. Sự giàu sang và quyền uy tột đỉnh của các vị ấy đã theo họ trở về cát bụi, nay chỉ còn lại đấu trường hư nát, di tích của thời La Mã vàng son...

Ngoc Hạnh